

kan være en idé i at afprøve markedet, bl.a. fordi man, hvis man får afprøvet det, så har det rigtig gode argument for at gå tilbage til Kommissionen og sige: Hvorfor skal vi overhovedet have det?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må tilstå, at jeg faktisk tror, at Det Radikale Venstre er betydelig mere forhoppet på det her udbud, end måske hr. Keld Albrechtsen gav udtryk for. Jeg tror faktisk, at det er en kernesag for Det Radikale Venstre at få det her i udbud, og derfor kan jeg jo heller ikke rigtig forstå, hvorfor det skal stoppe ved den der ene million euro. Hvorfor skal det stoppe der?

Man har nogle erfaringer, men der kan jo komme nye udbydere, og der kan jo komme nye færger, og der kan komme nye folk forbi, som har lyst til det. Hvorfor skal der ikke være et konstant udbud også af de mindste færger til småøerne, hvis det virkelig er sådan et vidundermiddel og der åbenbart ikke er noget problem i at lave udbud, for det koster åbenbart ikke noget? Eller koster det noget at lave udbud? Og hvem skal så betale det? Det er jo så godt med de her udbud.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Søren Søndergaard har jo fat i noget meget væsentligt, nemlig hvor er smertegrænsen? Hvor er mindstemålet for, hvad det kan betale sig at sætte i udbud? Det er enormt svært at sige noget generelt om, fordi det selvfølgelig skifter fra branche til branche.

Men på færgerne ved vi, at vi for ganske nylig har forsøgt os med nogle udbud på de små færger, som ikke gav mening. Omkostningerne var for store, og der var ikke nogen, der ville byde. Så skal Det Radikale Venstre være de første til at medgive, at så er der ikke nogen som helst idé i at prøve at sætte det i udbud. Det behøver man ikke at begrunde meget mere end som så.

Kl. 13.20

Men vi har også nogle andre erfaringer, nemlig at vi har sendt nogle af de større ruter i udbud, og der har været nogle, der bød. Det er på baggrund af de to erfaringer, at jeg måske synes, det er meget fornuftigt at prøve det af.

Det er rigtigt, at der jo er nogle omkostninger forbundet med at sende noget i udbud. Men så vil hr. Søren Søndergaard måske også medgive

mig, at det er set i danmarkshistorien, at der også er noget at vinde ved at gøre det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg fik ikke helt fat på, hvad der var hr. Martin Lidegaards svar på, hvem der skulle betale de omkostninger. Jeg går ud fra, at Det Radikale Venstre naturligvis ikke mener, at det er borgerne, der skal betale de omkostninger, der er ved udbud, altså hele den administration og det bureaukrati, der skal opbygges omkring det. Jeg går ud fra, at vi kan få en klar melding om, at De Radikale vil finde en model, hvor det naturligvis ikke er borgerne, som skal betale det, da det jo ikke er dem, der har ønsket det her. Det må de, der gennemtvinger det, jo sørge for.

Jeg må indrømme, at selv om jeg forstår, at man selvfølgelig kan sige, at der er en grænse et eller andet sted, så må hr. Lidegaard også acceptere, at der er en grænse, hvor det for et bestemt rederi måske kan være en fordel at komme ind på markedet og måske køre uden noget særligt overskud den første periode, for at man så får de etablerede strukturer og den etablerede know-how fjernet, og dermed på et senere tidspunkt kan stille nogle andre krav. Det er jo det, der er problemet netop på de her mellemstore øer, at den risiko eksisterer.

Har Det Radikale Venstre overhovedet prøvet at tænke den tanke til ende, at der kan være tale om en overgangssituation, selv hvis man får det lidt billigere nu, til noget, der på længere sigt kan blive meget værre?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er en meget stor debat, hr. Søren Søndergaard rejser om udbud og ikkeudbud, for jeg kunne nævne mange eksempler på, at man har vundet betydelige gevinster ved at sende det i udbud, og derfor er det selvfølgelig også naturligt, at de, der har den potentielle chance for at vinde noget, også er dem, der betaler udbuddet.

Jeg synes, det er mærkeligt med Enhedslisten, som normalt forfægter – med stor opbakning fra Det Radikale Venstre i øvrigt – at når man har indgået internationale aftaler, så følger man den selvfølgelig, indtil det er lykkedes en at lave dem om, og uanset hvad stemningen så er rundt omkring i landet, uanset, havde jeg nær sagt, hvad et flertal i Folketinget måtte mene, så kan man altså i nogle situationer godt synes, det er forkert, fordi man faktisk har nogle regler, der